मुञ्जतुं मा शप्याद्यां वरुण्याद्वत । ग्रयां यमस्य पद्वीशात्सर्वस्माद्देव किल्विषात् ॥ १०॥

रवमोषधिवापार्थानि पञ्च तृचानि समाप्तानि । ग्रयानार्भ्याधीताः ॥ शपयनि-मित्तात्कित्विषात्पापादोषधयो मा मां मुञ्चलु पृथक्कुर्वलु ग्रयो ग्रपि च वरु-ष्यात् वरुणे भवं वरुण्यं तस्माहरुणापराधनिमित्तात्पापान्मां मुञ्चलु उतापि च यमस्य सम्बन्धिनः पद्भीशात् पद्भीशशब्दो बन्धनवाची यमबन्धनिनिम्तात्पापा-मां मुञ्चलु ग्रयो ग्रपि च सर्वस्माद्देविकित्विषाद्देवापराधनिमित्तात्पापान्मां मु-ञ्चलु ॥ १०॥

ग्रवपतंत्तीरवदन्दिव ग्रोषंधयस्परि । यं जीवमञ्ज्वांमकै न सं रिष्याति पूर्राषः ॥ ११॥

द्विः परि गुलोकात्सकाशाद्वपतन्तीर्वपतन्योऽधस्ताद्भूमौ गङ्क्यः ग्रोषधय ग्रवदन् परस्परं वदनमुक्तवत्यः । किम् तदाङ् जीवतीति जीवस्तं यं जीवमनु-त्न्नात्राणं पुरुषं वयमश्रवामकै ग्रश्रूङ् व्याप्तौ लोट् व्याप्तुमः स पुरुषो न रि-ष्यित न नश्यित रिष्यतीत्यत्र लेटोऽडाटाविति [पा॰ ३.४.१४.] ग्राडागमः पूरुष इति हान्दसो दीर्घः सर्वत्र ॥११॥

या ग्रोषधीः सोमराज्ञीर्वृद्धीः श्ताविचन्नणाः । तासीमसि वर्मुत्तमारं कामीय श७ वृद्धे ॥ १२॥

सोमो राजा यासां ताः सोमराज्ञ्यः बद्धाः बक्व्योऽनलाः शतविचन्नणाः शत-मसंख्यं विचन्नणाश्चतुराः बक्कवीर्या वा शतं विचन्नणाः स्तोतारो यासामिति वा एवम्भूता या ग्रोषधीः ग्रोषधयः सन्ति तासामोषधीनां मध्ये के ग्रोषधे वमुत्तमा उत्कृष्टा यतोऽसि भवसि ग्रतः कामायेप्सिताय ग्रर्मलं पर्याप्ता भव कृदे कृद-याय शं मुखकारिणी भव ॥ १५॥

या ग्रोषंधीः सोमराज्ञीर्विष्ठिताः पृथिवीमन् । बृक्स्पतिप्रमूता ग्रस्य संदत्त वीर्यम् ॥ १३ ॥